

De Tour van Erik Dekker

LEO AQUINA

De Tour van Erik Dekker

ZIJN MOOISTE HERINNERINGEN AAN
DE **TOUR** **DE** **FRANCE** IN 21 ETAPPES

Van dezelfde auteur

*Fietsen met Erik Dekker – 14 uitdagende tochten voor
de toerfietser met anekdotes, verhalen en tips van de prof*

COLOFON

Productie **Uitgeverij ANWB**

Coördinatie **Maarten Boers**

Tekst **Leo Aquina & Erik Dekker**

Routes **Sjaak Koote**

Cartografie **Reijers Kaartproducties bv**

Correctie **Sander Hendriks/Ongerijmd**

Fotografie **Julia Zwaan**

Ontwerp **www.studio026.nl**

Deze uitgave kwam tot stand door de bemiddeling
van **Maarten Boers Literary Agency**

© 2019 ANWB bv Den Haag

Eerste druk

ISBN 978 90 180 4551 7

Alle rechten voorbehouden. Deze uitgave werd met
de meeste zorg samengesteld. De juistheid van ge-
gevens is mede afhankelijk van informatie die ons
werd verstrekt door derden. Indien die informatie
onjuistheden blijkt te bevatten, kan de ANWB daar-
voor geen aansprakelijkheid aanvaarden.

Uitgeverij ANWB

Redactie KBG

Postbus 93200

2509 BA Den Haag

anwbmedia@anwb.nl

INHOUDSOPGAVE

1	Proloog	7
	Vendée, Bretagne & Normandië	13
2	Op vakantie met het geld van Ome Jan	15
3	Atlantis	23
4	Souvenirtje van een aartsengel	29
5	Het belangrijkste evenement op aarde	35
	Picardië	43
6	Kasseienangst	45
7	De achterkant van de koers	53
8	Alles is ritme	59
	Vogezes & Jura	69
9	Op zoek naar de finish in Pontarlier	71
10	Zuurkool & bier	81
11	Vals plat is eigenlijk vlak	87
	Alpen	93
12	Verdeel & heers in de Alpen	95
13	Meedoen is belangrijker dan winnen	105
14	Liefhebber of wielerpurist	113
15	Anachronisme	119
	Provence	125
16	Winnen van de sterfelijkheid	127
17	Mont Ventoux, de derde weg	135
	Pyreneeën & Bordeaux	141
18	Uit de Tour gebonjourd	143
19	Een verstekeling in het peloton	155
20	Heelhuids beneden	165
21	Finishfoto in Bordeaux	173
	Routes	179

ETAPPE 1

Proloog

‘Jij hebt wel vaker op een racefiets gezeten, of niet?’ zegt Alan terwijl hij naar het plaatje van mijn trapbeweging kijkt. Ik zit op een soort uitgebouwde hometrainer. Het stuur en zadel zijn elektronisch verstelbaar, de fietsbeweging wordt op camera vastgelegd en het beeld met een computerprogramma geanalyseerd. We zijn voor een fietsmeting in Zaltbommel.

‘Hoe zit het met jullie fietsen?’ had Erik gevraagd toen Sjaak en ik hem twee weken geleden onze uitgewerkte plannen voor een Tour de France in het wiel van Erik Dekker voorlegden. Nog voordat we konden antwoorden, had Erik Gijs van Tuyl aan de telefoon, eigenaar van Cycle Center 53-11. Of hij niet iets kon regelen? Twee Apex-fietsen voor een paar weken in Frankrijk?

‘Geen probleem.’ Erik stopt de telefoon terug in zijn zak. ‘Volgende week moeten we even langs in Zaltbommel, dan zorgen we dat jullie ook op een goede fiets zitten als we naar Frankrijk gaan.’

Over twee weken is het zover. Nadat we vorig jaar een boek met Eriks trainingroutes in Nederland hebben gemaakt, gaan we dit jaar in Eriks wiel naar Frankrijk. Sjaak en ik zijn de Tourgeschiedenis ingedoken. Waar liggen Eriks successen en waar kunnen we op zoek naar mooie verhalen? We hebben Frankrijk verdeeld in zes regio's en Sjaak heeft per regio een aantal routes ingetekend, die we gezamenlijk gaan fietsen. Het wordt een echte Ronde van Frankrijk. We beginnen in de Vendée en Normandië en eindigen na een grote ronde met de klok mee in Bordeaux. Onderweg komen we kasseien tegen in Noord-Frankrijk, middengebergte in de Vogezen en de Jura, en het echte klimwerk met achtereenvolgens de Alpen, de Mont Ventoux en de Pyreneeën. Een goede fiets kan inderdaad geen kwaad.

Terwijl ik trap, voelt Alan aan mijn polsen. 'Ontspannen!' zegt hij. Alan is de zoon van Gijs en mede-eigenaar van Cycle Center 53-11, Eriks hofleverancier. Het is een echt familiebedrijf. Bij binnenkomst werden we al hartelijk ontvangen door Alans zus Sandra.

'Hou je benen maar even stil,' zegt Alan en buigt zich over de knoppen waarmee hij mijn positie kan aanpassen. Ik rij al vijftientig jaar rondjes op een racefiets, maar ik heb nog nooit een fietsmeting gedaan. Alan heeft met een stift streepjes op mijn knieën gezet om te zien of ik mijn knieën netjes in een rechte lijn beweeg. Ik ben blij dat hij direct kon zien dat ik wel vaker op de fiets heb gezeten. Het voelt als een soort erkenning. Van tevoren was ik best een beetje zenuwachtig. Stel nou dat ik compleet verkeerd op de fiets bleek te zitten? Dat alles anders moest en dat ik een week voordat we naar Frankrijk zouden vertrekken, nog moest wennen aan een compleet nieuwe houding? Alan stelde me meteen gerust. Niet hij of de

HET MONUMENT VOOR TOMMY SIMPSON OP DE MONT VENTOUX.

computer bepaalt hoe ik op de fiets moet zitten, dat bepaal ik uiteindelijk altijd zelf.

'Ik heb het gevoel dat ik iets te ver van mijn stuur af zit,' zeg ik. Alan schuift het stuur iets naar achteren en tikt aan de binnenkant tegen mijn pols. Mijn hand schiet van de remgreep.

'Precies goed zo,' zegt hij. 'Als ik je hand los kan tikken, zit je ontspannen. Net zat je inderdaad iets te ver weg.'

'Het scheelt maar een centimeter,' zeg ik verbaasd.

'Dat kan veel uitmaken,' zegt Erik, die in de buurt woont en op zijn training rondjes bijna dagelijks koffie komt drinken bij de familie Van Tuyt. 'Zelfs een millimeter kan uitmaken. Ken je Óscar Freire nog?'

'Kennen we Óscar Freire nog, Sjaak?' zeg ik lachend. 'Drievoudig wereldkampioen, drie keer Milaan-San Remo ...'

'Die Óscar Freire bedoel ik,' zegt Erik. 'Hij heeft natuurlijk

heel lang voor Rabobank gereden en het was een rare vogel, maar Óscar Freire voelde dus echt alles aan zijn fiets. We reden destijds op Colnago. Tegenwoordig worden alle carbonframes in het Verre Oosten gebouwd en het gaat altijd in een mal uit één stuk. Als je honderd 56 centimeter frames laat maken, zijn al die frames precies 56,0 centimeter. Vroeger liet Colnago losse carbonbuizen maken en die zetten ze dan in elkaar met lugs, omdat ze de fietsen zelf op maat wilden maken. Het gevolg was dat ze nooit exact dezelfde fiets konden bouwen. De ene keer was het frame 55,9 millimeter, de andere keer 56,1. Óscar Freire voelde dat dus. Iedereen kreeg aan het begin van het seizoen vier fietsen. Hij ging er een rondje op rijden, en dan kwam hij terug: “Die is kleiner.” Ik geloofde hem niet, maar we gingen het nameten en, ja hoor: één millimeter verschil.’

‘Onwaarschijnlijk,’ zeg ik.

‘Ja, dat is het ook ... en als jij het zou zeggen, lachte ik je vierkant uit, maar bij Freire geloofde ik het. Die voelde dat echt.’

Ik stap van de fiets en maak ruimte voor Sjaak: ‘Jouw beurt.’

‘Ik ben heel benieuwd. Ik zit mijn hele leven al in dezelfde houding op de fiets,’ zegt Sjaak. Alan drukt op wat knoppen om Sjaaks houding aan te passen en vraagt hem om te fietsen. Ook Sjaaks houding wordt uitgebreid geanalyseerd en aangepast.

‘Ik geef deze maten door aan de werkplaats en overmorgen kunnen jullie de fietsen komen halen,’ zegt Alan. We lopen terug de showroom in.

‘Dit is toch echt de natte droom van iedere fietsliefhebber?’ zegt Sjaak, om zich heen kijkend. Er staan honderden fietsen, van de modernste elektrisch geschakelde carbonexemplaren met keramische lagers voor de gelouterde (ex-)prof zoals Erik, tot eenvoudige aluminium instapmodellen voor de beginnende fietser. Sjaak en ik zitten daar een beetje tussenin, dus we zijn

als een kind zo blij met de Apex raspaardjes waar we in Frankrijk op mogen fietsen.

‘Dit is hartstikke mooi, maar de natte droom is het niet,’ antwoord ik. ‘Hooguit voorspel. Straks in Frankrijk, de Mont Ventoux op met zo’n racemonster, dat is de echte natte droom.’

‘Wacht jij nou maar af, jongen,’ zegt Erik. ‘We spreken elkaar nader bij Tommy Simpson.’

LEO AQUINA, ERIK DEKKER EN SJAAK KOOTE IN DE VENDÉE.

DEEL 1

Vendée, Bretagne & Nor- mandië

ETAPPE 2

Op vakantie met het geld van Ome Jan

'De sfeer was een beetje: *Wegingen op vakantie met het geld van Ome Jan.*' Erik zingt hardop. Sjaak en ik moeten lachen. We zitten op een terras in Beauvoir-sur-Mer in de Vendée. Morgen beginnen we aan onze eigen Tour de France. Vanavond luisteren Sjaak en ik naar verhalen van de oud-prof.

'Zo extreem als toen kom je het nu toch niet meer tegen,' zegt hij 'Het is tegenwoordig toch allemaal een stuk serieuzer, en dat is misschien maar goed ook. Die trip naar de Tour du Limousin is misschien wel de omslag geweest.'

Erik vertelt uitgebreid over de tumultueuze deelname van de WordPerfect-ploeg, voorloper van het latere Rabobank, in 1993 aan de meerdaagse wielerronde in de buurt van Limoges.

'Het was de aanleiding voor het ontslag van Eric Vanderaerden, Wilco Zuidewijk en Martien Kokkelkoren. Ik was erbij in mijn eerste jaar als prof en keek mijn ogen uit in de wereld van de profs. Ik was nog echt een groentje. Het gesprek ging natuurlijk